

har hun da ogsaa en Mine paa, som om John allerede var Minister. Du skal se, lille Mor, du bliver ikke den sidste Gehejmeraadinde i Familien. Det skal virkelig mere mig, dersom Johns standhaftige Tro paa hans »lykkelige Stjerne« ikke bliver gjort til Skamme.«

Mens hun sagde dette, bredte hun sit Broderi ud paa Bordet og betragtede det med Hovedet paa Siden. Det var ikke noget Hverdagssyn at se hende med et Haandarbejde, og Fru Bertha havde da ogsaa gjort sig sine Tanker derom. Broderiet var iøvrigt ikke hendes eget. Hun havde fundet det inde hos den syge Pige. Det var bestemt til en Fødselsdagsgave, og Oline havde været bedrøvet over, at det paa Grund af hendes Sygdom ikke kunde blive færdigt til rette Tid. Jytte vilde nu overraske hende ved at sy, hvad der manglede.

»Det er saamænd slet ikke saa ilde,« sagde hun. Havde det blot haft en anden Bund, kunde det være blevet hel pænt.«

»Nu mangler du ikke saa meget.«

»Jeg skal jo ogsaa være færdig med det idag. Senest imorgen Formiddag.«

»Du mener, fordi vi skal rejse. Jeg havde ellers tænkt at spørge dig, om vi alligevel ikke skal blive lidt endnu. Forholdet mellem John og Vilhelmine er jo nu meget bedre.«